

Vi seglar...

NR 1 1990

FRÅN STYRELSEN.....

Årsmötet avhölls fredagen 30 mars i Kumla Herrgårds källarvalv, med anor från mitten av 1600-talet.

Efter en god middag underhölls deltagarna av Lars Wallgren som berättade och visade bilder från sina äventyr under 1976 års ensamkappsegling över Atlanten.

Åtta båtar kom till OE klubbens pingsträff vid Kerstin och Björn Liljestrands sjötomt i Stensundet på Vindö.

Välkomstdrinken avnjöts på den vackra ången vid sjön. Ny båt i sällskapet var Lennart Svenssons OE 32 Shenandoah med besättning. Grillarna tändes vid 18-tiden. Fin och vacker vårväll som gick alldeles för fort.

Söndagen inleddes med soldis, sydostlig vind ca 5-7 m/sek. Vid skepparmöte valdes samma bana för årets mästarsegling som föregående år med tanke på närheten till båtarnas hemmahamnar.

Sex båtar till start 11.55 öster om Vita Märren på Kanholmsfjärden. Fin segling till Nämndös norra vik. Först i mål OE 36 Aurora. Efter omräkning enligt LYS vann OE 32 Otium. Prisutdelning och korvgrillning på berget.

Ännu en fin kväll!

Styrelsen

OE YACHT CLUB of SCANDINAVIA

Styrelse för 1990

Biörn Johansson 08-712 10 77
- ordförande

Göran Holmqvist 08-99 30 80
- vice ordförande

Sören Oldebäck 08-612 70 70
- kassör

Leif Jonsson 08-774 61 01
- klubbmästare

Ulf Eriksson 08-717 92 88
- sekreterare

Ylva Ormell 08-717 92 88
- ledamot

Rolf Nilsson 08-89 49 63
- ledamot

Rolf Elwin 08-59 14 03
- suppleant

Leif Jansson 0753-550 44
- suppleant

Ove Setterlund 0756-321 06
- suppleant

Föreningens adress:

Sören Oldebäck
Surbrunnsgatan 34
113 48 STOCKHOLM
Postgiro 84 81 37-6
Bankgiro 662-71 78

Årsavgift är 50:-

Klubbvimpel kan köpas för 95:-
Sätt in pengarna på klubbens konto
så kommer vimpeln

ATT LÅTA DRÖMMEN BLI VERKLIGHET

Berit & Nisse Winqwist
s/y Smaragda

Efter att ha byggt vår drömbåt, läst allt vi kommit överom kanalfärder och segling i Medelhavet, läst franska på KomVux, testat båten tre somrar, kom vi så iväg på drömsan den 14:e juni 1985.

Tre somrar skulle vi vara ute. Skollovet fick bestämatiden, eftersom vi ville ha med våra tre pojkar, Gunnar 22, Erik 19 och Jonas 9 år, så mycket som möjligt. Drömbåten är en OE 32:a, en långkölad spetsgatad plastbåt. Hennes namn är Smaragda

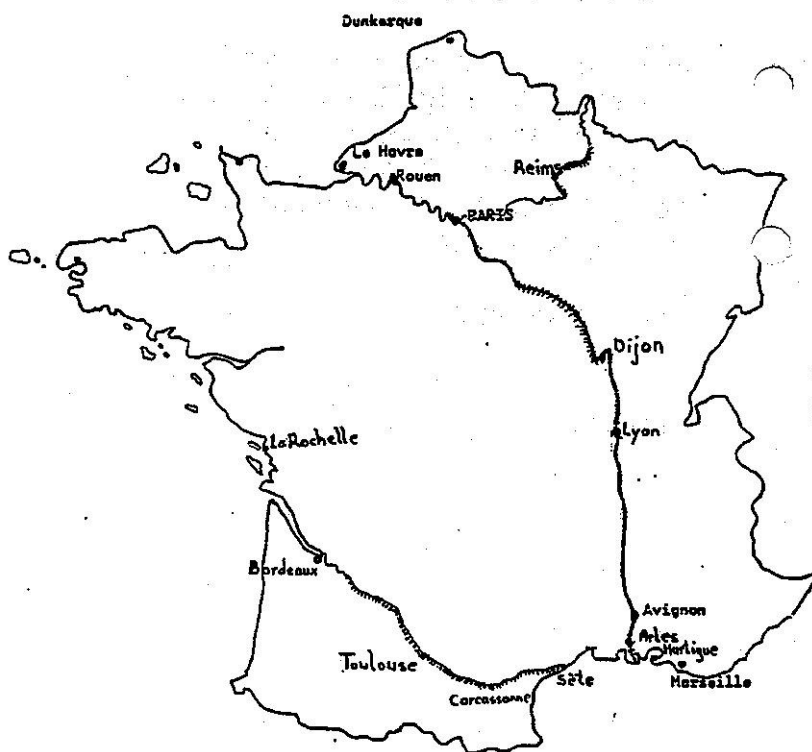
Åskan mullrade över land när vi på eftermiddagen lämnade Dynekilen, norr om Strömstad, och rundade Kosteröarna för att lägga kursen på Skagen. Vi fick en härlig sommarnattssegling i en frisk västanvind ner över Skagerrak. På morgonen när vi prövade vår nyinköpta VHF hörde vi Skagen Radio, som varnade för sydlig kuling. Vi som skulle gått direkt till Kielkanalen. Istället blev det nu Hals vid Limfjordens mynning.

Kielkanalen passerade vi den 19:e juni. När vi på kvällen gick upp ovanför slussarna i Brunsbyttel och såg ut över Elbemynningen, kände vi att nu skulle vår resa börja på allvar.

Spring-neap, MHWL-MLWL, sommartid, strömmar, siffror och tabeller. Nu skulle vinterns kunskaper om tidvattnet testas. Det verkade att stämma, och genom Elbes otroligt nedskräpade vatten seglade vi ut på Nordsjön till Cuxhaven och Nordeney. En ö full av gräsmattor och harar. Vi fortsatte delvis innanför Frisiska öarna till Laueerzoog. Här gäller det att veta vad sälgruskorna, som står som sjömärken, betyder och vilka områden, som torrläggs vid lågvatten. Bra sjökort, noggranna färdbeskrivningar och ekolod är ett måste.

Vi ville gå in i det holländska kanalsystemet och valde en väg där vi kunde behålla masten uppe. Via Dokkumer Ee-kanalen, Princess Maigrete-kanalen och genom de friska sjöarna seglade vi ut på innanhavet IJsselmeer. Vidare till Amsterdam och ut i Nordsjön via jätteslussarna i IJmuiden. Holland med sina underbart charmfulla gamla städer och välskötta kanaler, broar som öppnas så fort man närmar sig är värt en hel båtsemester. Ostende, Dunkerque, illaluktande Boulogne-sur-mer, Dieppe, Fecamps, Le Havre. Man ligger bra här. Pontonbryggor följer med tidvattnet upp och ner så förtöjningen är inget problem.

Det är viktigt att klarera in i varje nytt land. I Frankrike skedde detta i Dunkerque som blev vår första anhalt. Le Havre vid Seine-mynningen lämnade vi tidigt på morgonen den 7:e juni för att ta oss upp till Rouen på en "tide", vilket går alldeles utmärkt. Seine är en vacker flod med lummiga stränder kantade med stiliga villor och slott. Vi hade läst i kanalkartorna att man kunde masta av i Rouen. Men det fanns ingen möjlighet att lyfta vår 14 meters genomgående mast med den kran, som stod tillbuds. Vi fick efter mycket besvär hjälp av en hamnkran; 585 franc kostade det oss! Ett gott råd: masta av i Le Havre för 200 franc.

Enbart vanliga fendrar förstår ingenting i kanaler och slussar. Av ett par engelsmän fick vi överta två stadiga plankor, som vi hängde utanför våra, med gamla lakansremсор inlindade, go-kartdäck. I Les Andelys gjorde vi en pic-nic i Ricard Lejonhjärtas borgruin med en underbar utsikt över Seines vindlingar.

Och så Paris! Tänk att komma på egen köl och långsamt närma sig centrum, se Eiffeltornet dyka upp, passera Place de la Concorde, Louvren, Notre Dame och glida fram under de berömda broarna. C'est magnifique! Den skyddade, centralt belägna gästhamnen Paris-Arsenal i Canal Saint Martin vid Place de la Bastille når man genom en sluss. Efter att ha upplevt 14:e juli i huvudstaden med fyrverkeri till dånande klassisk musik ur högtalare längs Seines stränder, smällande, festande och firande överallt, lämnade vi Paris, gick in i floden Yonne och nådde Canal de Bourgogne.

Stilla gled vi fram mellan de burgundiska kullarna, förbi gyllene solrosfält och medeltidsbyar. Fåglarna kvittrade och när slussarna stängde gjorde vi en mjuklandning i leran vid kanalkanten, lade ut våra fendrerplankor som landgång och steg iland. Här satt vi ute på franska "vischan", grillade något gott som sköljdes ner med en flaska av traktens vin. Kan man ha det bättre?

Vi hade två minicyklar med oss. De var ovärderliga. På morgnarna cyklade någon till närmaste by efter den nybakade baguetten. Att cykla i förväg och hjälpa slussvakten med slussportarna sparade mycket tid. Men får inte ha bråttom här. 113 slussar innan man når högsta punkten och efter en 3333 meter lång tunnel följer 76 slussar ner mot Saône. Vi färdades genom historiskt intressanta områden. Det lönar sig att läsa på före resan.

Oh la, la! All god mat! På ett i från gatan sett oansenligt ställe, Hotell Cote d'Or i Montbard, åt vi en fantastisk meny för 105 kr: kycklingeversallad, grillade kräftstjärtar med restaurangägarens specialsås, som han var mycket stolt över, tournedos med sallad därefter ostbricka och som avslutning creme caramel. Dessutom underbara viner för en billig penning.

Hostellerie du Chateau, drömstället för en bröllopsresa eller en vecka på tu man hand, hittade vi i skuggan av 1100-talsborgen i Pouilly-en-Auxois. Ljuvliga små rum, härlig mat och en hisnande utsikt över det burgundiska landskapet. Vi återvände dit när vi följande sommar bilade ner till Medelhavet.

En dag mötte vi ett glatt gäng från Göteborg. De hade snickrat ihop en flotte och hängt på en gammal utbordare. Utrustade med sovsäckar och gott humör tog de sig på denna skapelse genom Bourgogne. Ett billigt sätt att färdas på och säkert en oförglömlig semester.

Floderna Saone och därefter Rhone förde oss söderut till Avignon, där man passerar den berömda bron och ligger förtöjd alldeles nedanför det gamla påvepalatset. En stad med en härlig atmosfär.

På den romerska arenan i Arles fick vår Jonas vara med på en tjurfäktning där en tjurkalv jagade grabbarna runt arenan. gissa om det var spännande! I den lilla byn Port St Louis vid Rhonemynningen mästade vi på, snabbt, smidigt, och billigt (150 kr) den 14:e aug.

Smaragda var åter en segelbåt och vi gav oss ut på Medelhavet. När vi anropade Marseille Radio för att beställa ett samtal till Sverige, började franssmannen till vår stora överraskning att tala norska. Han hade bott i Norge och fick nu tillfälle att använda språket.

Första anhalten blev Ile de Frioul, där ett underligt knastrande i skrovet först oroade oss, men senare visade sig bero på vattnets höga salthalt. Det lagom varma, kristallklara och turkosfärgade vattnet lockade fram cykloögon och snorklar. På kvällen satt vi på piren och åt vår middag. Framför oss låg Marseille med Greven av Monte Cristos fängelse Chateau d'If i förgrunden. Söderut avtecknade sig dramatiska klippor i det underbara provencalska kvällsljuset.

Efter en dag i en av de djupa fjordarna (calanque) där bergsklättrare hängde som druvklasar på klippväggarna, och en dag i Cassis vände vi. Smaragda skulle läggas upp för vintern på Port a Sec i Martigue.

Båten lyftes med mast och allt av en mycket förtroendeingivande kran, som körde och placerade Smaragda i en stadig vagga. Varvet är inhägnat och har bevakning. Vi lämnade Martigue i förhoppningen att allt skulle fungera bra under vintern.

Så var också fallet. Den 14:e juni 1986 sjösattes vi åter för att ge oss ut på vår medelhavsrunda. Ön Porquerolle i ögruppen Ile d'Hyeres blev en trevlig bekantskap. St Tropez och Antibes har stora välordnade hamnar, som tyvärr domineras av hiskliga motoryachter. De ligger och kör sina motorer i hamnarna för att hålla igång alla elektriska apparater. Den gamla stan i Antibes var mysig. Marineland med delfiner och späckhuggare är vard ett besök om man har barn. Picassomuseet i Fort Grimaldi var en upplevelse. Så ska konst presenteras!

För att klara in i Italien gick vi till San Remo. Hos polisen fick vi ett "Costituto di' arrivo". Vi betalade för detta 7200 lire (ca 36 kr), en slags engångsavgift för alla kommunala hamnar. Det respektgivande papperet med många stämplars visade sig bra att ha när olika figurer kom och ville ha hamnavgifter. De privata marinorna är välorganiserade, men dyra.

På ett spegelblankt hav, där klumpfiskar kom upp och vinkade åt oss med ryggfennan, gick vi för motor över Genuabukten. Värmediset, som ligger över land på sommaren i Medelhavet, gjorde att vi inte såg kusten förrän vi nästan var inne i floden Arnos mynning.

Vår 10-årsrings hetaste önskan inför den sommaren var att besöka det lutande tornet i Pisa. Oj vad det lutar, tro oss!

Den vackra ön Elba, Napolions förvisningsort, blev nästa mål. Sedan följde öarna Giannurti, Ponza med sina svärdfiskar, Ichia och Capri. Att besöka öar i olika länder har visat sig lyckosamt. Öarna behåller ofta sin särprägel trots turismen.

Capri levde faktiskt upp till sitt rykte. Höjdpunkten blev en färd uppför Monte Solaros sida i en stollift. Man svävar uppåt insevt i blomdoft och med fötterna alldeles över citronträdens lummiga grönska. Bara fåglarnas kvitter bröt tystnaden och vi nådde toppen med sin vidunderliga utsikt över Neapelbukten och Sorrentohalvön.

Vi ville besöka Pompeii och trots varningar i Piloten gick vi till Neapel. Det var ett misstag, där fanns inga möjligheter till bra förhöjning. Pompeii blev en gripande historielektion. Katastrofen år 79 e Kr kändes märkligt nära i tiden. Affärsgator med klotter och valpropaganda på väggarna skiljer sig inte mycket från gator i småstäder runt Medelhavet idag. Inne i husen finns underbara väggmålningar bevarade, 2 000 år gamla!

Visserligen skulle vi till Grekland, men vi hade läst att många av de bäst bevarade grekiska tempel finns i Italien. Och i Paestum utanför Agropoli vandrade vi så gott som ensamma runt bland de ståtliga templen, som låg där inbäddade i doftande neriumbuskar.

Färden gick vidare söderut till Messinasundet. Tidigt på morgonen den 6:e juli passerade vi mellan strömvirvlarna Schilla och Carybdis. Jordbävningar har förändrat havs- botten och har tagit udden av de fruktade virvlarna.

Fiskare i smäckra, färgglatt målade båtar vinkade glatt åt oss. I bukten nedanför den lilla fina staden Taormina på Sici- lien tillbringade vi en härlig baddag. Att ankra för natten här var för osäkert så vi gick vidare till Ripos- to. Därifrån hade vi hoppats att kunna nå Etnas kraterkant med buss och linbana. Man se, det gick inte alls. Någon busslinje fanns inte och linbanan hade sopats bort vid ett utbrott några år tidigare.

Vi gav oss så ut på etappen längs Kalabriens sydostkust, trampdynan på stöveln. På denna utsatta kust finns ingen hamn förrän i Crotona. Just här fick vi dåligt väder. Två av grabbarna har problem med sjösjuka, något som numera är löst tack vare plåstret Scopoderm. Det plaseras bakom örat och har en verkningstid på tre dygn. Men den här dagen hade ena grabben glömt att sätta på plåstret i tid och blev fruktansvärt sjuk. Det var en jobbig resa.

I Italien hade vi hittills inte fått svar från någon av de kuststationer vi anropat. Men Crotona fick vi till slut kontakt med.

Vi inväntade bättre väder och stack sedan över till Grekland. När vi , efter ett och ett halvt dygn, seglade in bakom Anti-Paxos fylldes luften av ljudet från tusentals cikador. I staden Gaios på ön Paxos mötte vi Grekland med stort G. En helt underbar liten stad med den vita kyrkan mitt i byn.

Grekerna med sin vänlighet och känsla för service får verkligen turisterna att känna sig välkomna. Trots att det var sen lördagskväll, kunde vi växla pengar, inkarera hos tullen och få ett "Constituto", som fungerade här på samma sätt som i Italien.

Om Paxos var en härlig bekantskap så blev staden Korfu på ön med samma namn en stor besvikelse. Det är en av turister utsliten stad. Som båtturist blev avloppsstanken i hamnen outhärdlig.

Via den vakert belägna staden Parga på fastlandet seglade vi till öarna Levkas och Meganisi. Här kan man, liksom i den svenska skärgården, ligga för ankar i en vikt ganska avskilt.

Avsnitt två följer i nästa Vi Seglar

TIPS TILL VÄL ANVÄNDA OE BÅTAR

Sven Erik Carlsson, som fanns vid Sundsörsvärvet under nytillverkningen av OE båtar, är fortfarande villig att tillverka lager och bussningar på beställning.

Telefon 0155 - 321 06
 0155 - 201 56
 010 -38 75 64

Svenska Kryssarklubbens 24-timmarssegling vår och höst rekommenderas. Ett tiotal OE båtar startar varje år med gott resultat.

Ställ upp!

'and that is the end of the shipping forecast.'

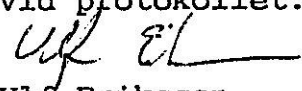
Peyton

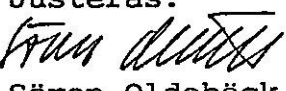
Protokoll fört vid OE Yacht Club of Scandinavias
årsmöte den 30 mars 1990 på Kumla Herrgård.

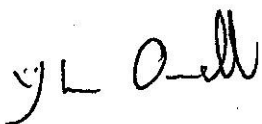
1. Ordförande förklarade årsmötet öppnat.
2. Årsmötet valde Biörn Johansson och Ulf Eriksson till mötets ordförande respektive sekreterare.
3. Närvaroförteckning upprättades.
4. Till justeringsmän valdes Sören Oldebäck och Ylva Orrmell.
5. Årsmötet förklarade att kallelse till årsmötet behörigen skett.
6. Verksamhetsberättelsen för det gångna året godkändes av årsmötesdeltagarna.
7. Revisionsberättelsen för år 1989 upplästes och godkändes.
8. Styrelsen beviljades ansvarsfrihet för det gångna verksamhetsåret.
9. Ordförande: Biörn Johansson omval
- Nya styrelseledamöter: Ylva Orrmell nyval
Göran Holmqvist omval
Leif Jonsson nyval
- Tidigare valda för -89-90: Ulf Eriksson
Sören Oldebäck
Rolf Nilsson
- Styrelsesuppleanter: Ove Setterlund omval
Leif Jansson omval
Rolf Elwin nyval
10. Till revisor omvaldes Sigvard Frisk och till revisorssuppleant omvaldes Egon Felleeson.
11. Till valberedning omvaldes Märta och Sten Brycker samt Ulf Runius.
12. Medlemsavgiften för år 1991 fastställdes till 50:-.
13. Ordförande förklarade mötet för avslutat och tackade de närvarande för visat intresse.

Vid protokollet:

Ulf Eriksson

Justeras:

Sören Oldebäck

Ylva Orrmell